

Zbirka odločb sodne prakse

Zadeva T-320/10

(objava odlomkov)

**Fürstlich Castell'sches Domänenamt Albrecht Fürst zu Castell-Castell
proti
Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT)**

„Znamka Skupnosti — Postopek za ugotavljanje ničnosti — Besedna znamka Skupnosti CASTEL — Absolutni razlog za zavrnitev — Opisnost — Člen 7(1)(c) Uredbe (ES) št. 2007/2009 — Dopustnost — Absolutni razlog za zavrnitev, ki ni bil uveljavljan pred odborom za pritožbe — Preveritev dejstev po uradni dolžnosti — Člen 76(1)(c) Uredbe (ES) št. 2007/2009“

Povzetek – Sodba Splošnega sodišča (šesti senat) z dne 13. septembra 2013

Znamka Skupnosti — Postopkovne določbe — Ugotavljanje dejanskega stanja po uradni dolžnosti — Postopek za ugotavljanje ničnosti v zvezi z absolutnimi razlogi za zavrnitev — Preizkus, omejen na uveljavljane razloge

(Uredba Sveta št. 2007/2009, členi 7(1), 52, 55 in 76(1))

V skladu s členom 76(1) Uredbe št. 2007/2009 o blagovni znamki Skupnosti morajo preizkuševalci Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) in v primeru pritožbe odbori za pritožbe pri preizkusu absolutnih razlogov za zavrnitev po uradni dolžnosti preveriti dejstva, da bi ugotovili, ali znamka, za katero se zahteva registracija, vsebuje katerega od razlogov za zavrnitev prijave iz člena 7 iste uredbe. Iz tega izhaja, da lahko pride do tega, da morajo pristojni organi Urada svoje odločbe utemeljiti na podlagi dejstev, ki jih prijavitelj ni navedel. Urad mora po uradni dolžnosti preizkusiti upoštevna dejstva, ki bi ga lahko privedla k uporabi absolutnega razloga za zavrnitev.

Vendar Uradu v postopku za ugotavljanje ničnosti ni mogoče naložiti, naj ponovno po uradni dolžnosti preveri upoštevna dejstva, ki bi ga lahko privedla do uporabe absolutnih razlogov za zavrnitev, ki jih je preveril že preizkuševalec. Iz določb členov 52 in 55 Uredbe št. 2007/2009 je razvidno, da se znamka Skupnosti šteje za veljavno, dokler jo Urad na podlagi postopka za ugotavljanje ničnosti ne razglasi za nično. Velja torej domneva njene veljavnosti, ki je logična posledica nadzora, ki ga Urad izvaja v okviru preizkusa prijave za registracijo.

Ta domneva veljavnosti obveznost Urada iz člena 76(1) Uredbe št. 2007/2009, da po uradni dolžnosti preveri upoštevna dejstva, ki bi ga lahko privedla k uporabi absolutnih razlogov za zavrnitev, omejuje na preizkus prijave znamke Skupnosti, ki ga opravijo preizkuševalci Urada in v primeru pritožbe odbori za pritožbe med postopkom registracije navedene znamke. Ker pa v okviru postopka za ugotavljanje ničnosti velja domneva veljavnosti registrirane znamke Skupnosti, mora oseba, ki je vložila zahtevo za ugotovitev ničnosti, pred Uradom navesti konkretne okoliščine, ki bi omajale njeno veljavnost.

(Glej točke od 26 do 28.)